

Ganske vist er der af det kirkelige Udvalg ogsaa fremsat Forslag til en saadan Ordning, men til dets Gennemførelse vil dog kræves forskellige Overvejelser og Forarbejder. Navnlig vil det i saa Henseende blive nødvendigt at foretage en Berregning af samtlige Præsteembeders Indtægter, ligesom det ogsaa vil være ønskeligt, om en Lov om Afskaffelse af Højtidsoffer og Aksidenser, hvortil der ligeledes foreligger Udskast fra det kirkelige Udvalg, først fremsættes for Rigsdagen, i hvilke Henseender man forbeholder sig senere at fremkomme med de fornødne Forslag“. Under disse Omstændigheder har Ministeriet ment for Tiden at burde indskrænke sig til at foreslaa Menighedsraadsloven forlænget. — Sluttelig siges det i Bemærkningerne til Lovforslaget, at ifølge Loven om det kirkelige Udvalg udløbe dette Udvalgs Medlemmers Mandater ligesom Menighedsraadene den 1. Januar 1910. „Da Udvalget imidlertid har tilendebragt Behandlingen af samtlige de forelagte Sager, vil det være unødvendigt at forlænge Mandaternes Gyldighed, og da der ikke i Øjeblikket foreligger eller er Udsigt til, at der vil komme til at foreligge andre Sager, som det kunde være ønskeligt at forelægge for et kirkeligt Udvalg, har man heller ikke anset det for nødvendigt for Tiden at fremsætte Forslag om nyt Valg af et saadant Udvalg. Man skal ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at det kirkelige Udvalg har foreslaaet, at det Kirkeraad, om hvis Oprettelse det har stillet Forslag, kun skal sammenkaldes til en ordentlig Samling hvert sjette Aar, og da det kirkelige Udvalg sluttede sin sidste Samling i Oktober Maaned 1907, vil der altsaa den 1. Januar 1913 ikke være hengaaet 6 Aar, siden Udvalget sidst samlede“.

Ved Forslagets 2. Behandling i Folketinget forelaa dels et Ændringsforslag af Ellinger dels et Ændringsforslag af J. C. Christensen (med Underændringsforslag af Borgbjerg og af R. Nielsen, Ringkøbing A. 5. V.). — Ellingers Forslag gik ud paa, at Loven om det kirkelige Udvalg skal forlænges sammen med Menighedsraadsloven, idet disse to Love, efter hvad han gjorde gældende, i sin Tid skyldtes en Overenskomst, i hvilken det netop var et væsentligt Led, at det kirkelige Udvalg fik samme Levetid som Menighedsraadene. — J. C. Christensens Ændringsforslag gik ud paa, i Stedet for det forelagte Lovforslag, at vedtage et Lovforslag indeholdende hele Indholdet af Menighedsraadsloven af 1903, dog med nogle Ændringer vedrørende Enkeltheder, hvoriblandt her skal nævnes følgende: at Menighedsraadet selv vælger sin Formand (hidtil har Sognepræsten været født Formand), at Kirke-